

Lekcja 1

6 lipca

Stworzył Bóg...

PRZEGLĄD

Podziw i zachwyt są niezbędne do pełni życia. Kiedy czytamy sprawozdanie stworzenia w Rdz 1—2, ze zdumieniem dowiadujemy się, że Bóg słowem powołał wszechświat do istnienia. Potem widzimy Go kształtującego ludzi własnymi rękami i tworzącego mężczyznę i kobietę na Jego obraz. W podziwie i zachwycie rozmyślamy o tajemnicy stworzenia. Podobnie jak psalmista oświadczamy: „Gdy oglądam niebo twoje, dzieło palców twoich, księżyc i gwiazdy, które Ty ustanowiłeś: Czymże jest człowiek, że o nim pamiętasz, lub syn człowieczy, że go nawiedzasz?” (Ps 8,4-5).

W tej lekcji zdumiewamy się charakterem Stwórcy i doceniamy Jego wspaniałe stworzenie. Z drugiej strony, oplakujemy skutki zerwania więzi z Bogiem i przyrodą. Ta lekcja uczy nas być szafarzami dzieł Boga, który powołuje nas do życia w miłości, współczuciu i szafarstwie w tym świecie skażonym przez zło.

CEL NAUCZYCIELA

Prowadząc lekcję w tym tygodniu zbadaj, jak studiowanie cudów Bożego stworzenia oraz nasze powołanie do troski o naszą planetę i wszystko, co się na niej znajduje, wpływają na nasze postawy i działania.

KOMENTARZ

Ilustracja: Sir Izaak Newton miał przyjaciela ateistę. Ponieważ ów przyjaciel nie wierzył w istnienie Boga, twierdził, że wszechświat powstał przypadkiem. Pewnego dnia, kiedy przyjaciel odwiedził Sir Izaaka, ten pokazał mu model systemu słonecznego. Słońce, planety i księżyce miały proporcjonalnie wymiary, były odpowiednio rozmieszczone i poruszały się z właściwymi względnymi prędkościami. Ateista był pod wrażeniem tego modelu.

- Niesamowity! - wykrzyknął. - Kto go wykonał?

- Aaaa... nikt - odpowiedział Newton. - Przypadkiem się zrobił! (*Ministry 127*, <http://ministry127.com/resources/illustration/sir-isaac-newton>).

Tekst biblijny: Albert Einstein stwierdził, że „ten, kto nie potrafi już patrzeć z podziwem i ulegać zachwytowi, jest jak martwy - jego oczy są zamknięte” (<https://www.brainyquote.com/quotes/quotes/a/alberteins121255.html>). Wspaniałość stworzenia wyraźnie wskazuje na inteligentnego Stwórcę: „I spojrział Bóg na wszystko, co uczynił, a było to bardzo dobre” (Rdz 1,31).

Ludzkość jest częścią doskonałego Bożego stworzenia (Rdz 1,31). Bóg powiedział: „Uczyńmy człowieka na obraz nasz, podobnego do nas” (Rdz 1,26).

Do omówienia w klasie: Co to znaczy być stworzonym na obraz Boga?

„Kiedy Adam został stworzony przez Boga, *fizyczne, umysłowe i duchowe cechy upodabniały go do Stwórcy*” (Ellen G. White, *Wychowanie*, Warszawa 2010, wyd. 2, s. 10).

Boży obraz w ludzkości znajduje także odzwierciedlenie w Rdz 1,28: „I błogosławił im Bóg, i rzekł do nich Bóg: Rozradzajcie się i rozmnażajcie się, i napełniajcie ziemię”. Bóg jest Stwórcą, a ludzkości dał zdolność przekazywania życia.

Do omówienia w klasie: Jak Bóg posługuje się tobą i twoim zbożem w celu odradzania obrazu Boga w upadłych ludziach w społeczeństwie żyjącym wokół zboru?

Do omówienia w klasie: Co oznacza stwierdzenie Boga, że coś jest „bardzo dobre”? Podaj przykłady.

Oto przykład tego, jak dobre jest to, co Bóg nazywa „bardzo dobrym”: „Gdyby Adam przy stworzeniu nie otrzymał *dwudziestokrotnie* większej siły żywotnej niż ta, jaką mają współcześni ludzie, ludzkość z jej obecnym sposobem życia przeciwnym prawu natury już dawno wyginęłaby” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. 3, s. 138-139).

Nie wiemy dokładnie, co miała na myśli Ellen G. White pisząc o „sile żywotnej”. Niektórzy uczeni sugerują, że część odpowiedzi możemy znaleźć w strukturze wewnątrz komórek odpowiadającej za przetwarzanie energii. Te struktury nazywane są mitochondriami. Im więcej mitochondriów mamy w komórkach, tym więcej energii możemy przetwarzać w jednostce czasu.

Badania wskazują, że sportowcy uprawiający dyscypliny wytrzymałościowe mają ponad dwukrotnie więcej mitochondriów niż osoby nie uprawiające sportu. Kiedy zmierzono ilość energii produkowanej przez organizm sportowców, okazało się, że wytwarzają oni nawet 25 procent więcej energii niż przeciętni ludzie (University of Southern Denmark Faculty of Health Sciences, „Structure and Number of Mitochondria May Help Determine Muscle Endurance Research Shows”, 2.11.2016).

Adam miał 20-krotnie (2000 procent) większą siłę żywotną niż współcześni ludzie. Jeśli większa liczba mitochondriów wiąże się ze wzrostem „siły żywotnej”, może to oznaczać, że Adam miał 20 razy więcej mitochondriów niż przeciętny człowiek dzisiaj. Czy możesz sobie wyobrazić, jak czułbyś się w obecności Adama? Mógłbyś wręcz *poczuć* energię emanującą z niego!

Adam i Ewa otrzymali nie tylko wielką siłę żywotną, ale także inne wspaniałe cechy. „Kiedy Adam wyszedł z rąk Stwórcy, miał imponujący wzrost i piękną budowę ciała. Był *ponad dwukrotnie wyższy* niż mężczyźni obecnie żyjący na ziemi i bardzo proporcjonalnie zbudowany” (Ellen G. White, *Spiritual Gifts*, t. 3, s. 34).

Kiedy Bóg powiedział, że Jego stworzenie było „bardzo dobre”, to znaczy, że było BARDZO dobre!

Do omówienia w klasie: Jak czułbyś się w obecności Adama - kogoś mającego siłę żywotną 20-krotnie większą niż współcześni ludzie? O co zapytałbyś go, gdybyś mógł zadać mu dowolne pytanie?

Do omówienia w klasie: Porównaj „bardzo dobre” dzieło Boga, w tym ludzkość stworzoną na Jego obraz, z ewolucyjnym pojmowaniem, w którym ludzkość jest produktem czasu, materii i przypadku.

Do omówienia w klasie: W jaki sposób ewolucjonistyczne rozumowanie wpływa na sposób postrzegania ludzi?

W naszym upadłym stanie potrzebujemy „korekty wzroku”. Takie duchowe „okulary” pozwalają nam widzieć ludzi jako istoty stworzone na obraz Boga (Rdz 1,26-27), choć wszyscy jesteśmy upadli i niektórzy ludzie z pewnością nie wyglądają i nie postępują tak, jak moglibyśmy sobie życzyć. Ważne, byśmy patrzyli na ludzi przez pryzmat miłości i szacunku - niekoniecznie widząc ich takimi, jakimi są teraz, ale jakimi mogą się stać dzięki działaniu Boga w ich życiu.

„Pan jest rozczarowany, gdy Jego lud nisko ceni samego siebie. Pragnie, aby Jego wybrani spadkobiercy cenili siebie odpowiednio do wartości, którą sam im nadał. Bóg szukał ich, gdyż w przeciwnym razie nie posłałby swego Syna, aby wypełnił tak kosztowną misję dla ich odkupienia” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, Warszawa 2018, wyd. 16, s. 495).

Do omówienia w klasie: Dlaczego wszyscy ludzie są cenni? Na czym polega różnica między pychą i poczuciem własnej wartości w świetle stworzenia i odkupienia? Jak fakt wysokiej wartości każdego człowieka wpływa na sposób służby twojego zboru?

Tekst biblijny: „Potem rzekł Bóg: Uczynimy człowieka na obraz nasz, podobnego do nas i niech panuje” (Rdz 1,26). „I błogosławił im Bóg, i rzekł do nich Bóg: (...) panujcie nad (...) wszelkimi

zwierzętami, które się poruszają po ziemi!” (Rdz 1,28). „I wziął Pan Bóg człowieka i osadził go w ogrodzie Eden, aby go uprawiał i strzegł” (Rdz 2,15).

Panowanie nad Bożym stworzeniem na ziemi jest częścią podobieństwa do Boga. Bóg jest właścicielem (Ps 24,1) i władcą ziemi, a my jesteśmy Jego sługami - szafarzami Jego ziemi i stworzeń żyjących na niej. To zdumiewające, ale Władca uczynił ludzi swoimi współregentami!

Nie tylko ludzie są powiązani ze sobą - całe stworzenie jest powiązane w jeden organizm. Także Bóg jest związany ze swoim stworzeniem (zob. Dz 17,24-26). Rozważ podobieństwa wskazane w *Piśmie Świętym* między ludźmi a zwierzętami, łączące ich ścisłymi powiązaniem. Zarówno ludzie jak i zwierzęta (teksty odnoszą się do wszystkich żywych istot, chyba że wskazano inaczej):

- Są stworzeni przez Boga z prochu ziemi [zwierzęta lądowe (Rdz 1,24-25; Rdz 2,19); ludzie (Rdz 1,27); ptaki (Rdz 2,19). Choć nie ma wersetu biblijnego mówiącego wprost, że zwierzęta morskie zostały stworzone z prochu ziemi, to jednak zwierzęta morskie i ptaki zostały stworzone tego samego dnia: „I stworzył Bóg wielkie potwory i wszelkie żywe, ruchliwe istoty, którymi zarożyły się wody, według ich rodzajów, nadto wszelkie ptactwo skrzydlate według rodzajów jego; i widział Bóg, że to było dobre” (Rdz 1,21). Albo zwierzęta morskie zostały stworzone *ex nihilo*, albo z prochu ziemi. Ponieważ zwierzęta morskie i ptaki, podobnie jak wszystkie żywe istoty, wracają do prochu ziemi po śmierci, możemy założyć, że zostały stworzone z prochu ziemi, choć oczywiście stworzenie *ex nihilo* jest możliwe.

- Mają w sobie tchnienie życia (Rdz 2,7; 7,15).
- Otrzymali Boże błogosławieństwo [stworzenia wodne i ptaki, ludzie (Rdz 1,21.22.28)] i Boże uznanie [wszystkie żywe stworzenia (Rdz 1,31)].
- Otrzymali pierwotnie roślinną dietę [ludzie (Rdz 1,29); zwierzęta lądowe, ptaki (Rdz 1,30)].
- Są zdolni zabijać [ludzie (Rdz 4,8); dzikie zwierzęta (Rdz 37,33; 2 Krl 2,23-24; Dn 6,24); zwierzęta domowe (Wj 21,28-32); gady (Lb 21,6)].
- Są uwzględnieni w Bożym przymierzu (Rdz 9,12).
- Są beneficjentami odpoczynku szabatu [ludzie, zwierzęta domowe (Wj 20,10)].
- Są odłączeni dla Pana - pierwotne samce [ludzie, zwierzęta domowe (Wj 13,12; Lb 3,13)].
- Mają być płodni i rozmnażać się [zwierzęta morskie, ptaki (Rdz 1,22); ludzie (Rdz 1,28)].

Adaptowano z: Jo Ann Davidson, „Who Cares? Environmental Ethics and the Christian”, w: *The Adventist Review*, 25.6.2009, s. 51-54].

Jak twoja teologia łączy się z twoją ekologią? (Adaptowano z oświadczenia Jo Ann M. Davidson: „Musimy łączyć naszą teologię z naszą ekologią”). Co obejmuje nasze szafowanie „całą ziemią”? Jak twoja troska o środowisko, *całe* stworzenie i bycie „stróżem brata” (Rdz 4,9) wpływają na twój styl życia i służbę? Niech uczestnicy lekcji opowiedzą o tym, co robią w związku z tymi ważnymi prawdami.

PRAKTYCZNE ZASTOSOWANIE

Pamiętaj, że celem klasy szkoły sobotniej nie jest jedynie spotkanie się na miłych rozmowach o fascynujących kwestiach historycznych i teologicznych. W tej lekcji zwróciliśmy uwagę, że grzech zerwał więzi, które Bóg pierwotnie zaplanował dla nas. Jednak mimo to mamy istotną rolę do odegrania jako szafarze stworzenia i opiekunowie bliźnich. Pamiętając o tym:

1. Zauważ i docień to, co została „bardzo dobrego” w przyrodzie. W tym tygodniu wybierz się na spacer na łono przyrody. Rozejrzyj się i zwróć uwagę na wszystko, co ujrzysz „dobrego”. Przynies do domu ładny kamień lub muszlę, pióro lub liść. Zachowaj je jako pamiątki tego, co powinniśmy bardziej doceniać w Bożym stworzeniu.

2. Następnym razem, kiedy ty lub twój zbor zaangażujecie się w służenie ubogim, zadaj sobie pytanie: „Czy to, co dla nich robimy, czyni ich niewolnikami naszej szczodrości?”. Innymi słowy, czy oferujecie służbę, która pomaga ludziom ubogim stać się zaradniejszymi, rozwijać się i dążyć ku lepszej przyszłości, rozwijając w nich ducha szafarstwa? Omów swoją odpowiedź w świetle następującej refleksji: Jeśli ograniczamy nasze działania do rozdawania chleba i innej żywności raz w tygodniu, a ludzie przychodzą po moc miesiąc po miesiącu, rok po roku przez wiele lat, to jako zbor nie robimy nic, by pomóc ubogim zmierzać ku pełnemu panowaniu nad ich życiem i otoczeniem. Rozważ paralelną służbę taką jak uczenie umiejętności prowadzenia domowego budżetu, pisanie i czytania, języków, umiejętności zawodowych itd. dających ludziom możliwość prowadzenia lepszego życia.

